

แนวทางการสื่อสารและรับมือเมื่อเด็กอยากลอง/แอบไปลองใช้กัญชา

*** กรณีคุยกับเด็กและวัยรุ่นบางคนที่เคยลองใช้กัญชา มาแล้วและไม่มีอาการที่เป็นผลเสียหรืออันตราย ที่เห็นได้ชัด**

ในขณะที่พูดคุย ผู้ใหญ่ควรรับฟังเหตุผลของเขา ด้วยท่าทีที่สงบเพื่อยอมรับความรู้สึกและ ประสบการณ์ของวัยรุ่นแต่หลังจากนั้น ให้อธิบายเพิ่มเติมว่าการใช้ที่ไม่เกิดผลเสียให้เห็น ในขณะนี้ก็เพราะสมอง เปรียบเสมือนเหล็กที่ กำลังฟุกร้อนถูกสนิมค่อยๆกัดเซาะ แรกๆ เหล็กนั้นอาจจะดูเหมือนแกร่งทนทานและควอยู่ได้ แต่ถ้าทิ้งไว้ต่อไปเรื่อยๆ ในที่สุดเหล็กจะแตกสลาย ก็เหมือนสมองที่ฟุพัง และไม่อาจกลับคืนมาเหมือนเดิมได้อีกเลย (ทั้งนี้อาจใช้ตัวอย่าง หรืออุปมาอุปไมยอื่นได้เพื่อทำให้วัยรุ่นเห็นภาพเข้าใจ เชื่อมโยงเรื่องกัญชา กับผลเสียต่อสมองและสุขภาพ)

*** กรณีวัยรุ่นบางคนอาจใช้ข้ออ้างตัวอย่างของ ใจดอล ที่ใช้ กัญชา/สารเสพติดว่า ทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ช่วยในการทำงานได้..**

ผู้ใหญ่ควรตอบสนองท่าทีเช่นนี้ ด้วยการชวนคุยชวนคิดและวิเคราะห์รวมทั้งให้หา หลักฐานเพื่อดูว่าในระยะยาวใจดอลเหล่านั้นมีชีวิตดำเนินไปอย่างไร ยังคงใช้สารเสพติดต่อเนื่องหรือไม่ และกัญชาและ สารเสพติดนั้นทำให้ผลิตผลงานสร้างสรรค์ต่อเนื่อง ในระยะยาวจริงหรือไม่ อย่างไร-การตั้งคำถามชวนคิดชวนคุย ในวัยรุ่นเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ ได้ด้วยตัวเอง แทนการจำความเชื่อหรือรับคำสั่งจากผู้ใหญ่เพียงฝ่ายเดียว ซึ่งผิดธรรมชาติของพัฒนาการตามวัย และทำให้วัยรุ่นเกิดการต่อต้านได้

แนวทางการสื่อสารและรับมือเมื่อเด็กอยากลอง/แอบไปลองใช้กัญชา

1. ฟังเด็กเล่า อย่างตั้งใจ เพื่อให้เข้าใจว่าเพราะอะไรถึงอยากลอง/ ทดไปลองไม่พูดแทรกกว่า ด่าทอหรือ ตัดสิน และควรให้เด็กเล่าจนจบ

2. ชมความซื่อสัตย์ตรงไปตรงมา ที่บอกความคิดความรู้สึกที่แท้จริง/ บอกเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้น

5. ตามเด็กว่า เมื่อไม่ได้ลองใช้จะเกิดความรู้สึกและคาดว่าจะมีปัญหาอะไรตามมา (เช่น เพื่อนไม่ให้เข้ากลุ่ม) แล้วช่วยเด็กจัดการความรู้สึกรวมถึงวางแผนรับมือ/แก้ปัญหาคาดว่าจะเกิดขึ้น

3. ให้ข้อมูลสั้น กระชับ ครบถ้วน และเหมาะสมกับวัยของเด็กถึงผลเสียและอันตรายของกัญชา ควรมีตัวอย่างเป็นรูปธรรม เช่น จากข่าว เพื่อให้เห็นภาพชัดเจน

6. เชื่อมมั่นและไว้ใจในตัวเขา โดยบอกว่าเราเคยเชื่อมมั่นในตัวเขามาแล้วในสถานการณ์ใดบ้างและอาจเพิ่มแรงเสริมด้วยการบอกว่าถ้าเขาทำให้ไว้ใจได้จะได้รับโอกาสให้ได้รับความไว้ใจเรื่องอื่นๆ เพิ่มขึ้นไปอีก

4. แสดงความหนักแน่นชัดเจน ไม่เห็นด้วย/ไม่อนุญาต/ไม่ต้องการให้เกิดขึ้นอีก โดยไม่ใช้อารมณ์และไม่แสดงท่าทีตำหนิรุนแรง อธิบายว่าที่ห้ามเพราะเป็นอันตรายต่อสมองและสุขภาพจิต สมองเสียไปแล้วกู้คืนได้ยาก บอกเด็กเพิ่มเติมว่า รู้และเข้าใจว่าใครก็ไม่พอใจที่ตักขี้ใจ แต่ที่ห้ามเพราะ รักและเป็นห่วง หากเด็กไปลองก็ทั้งที่บอกแล้ว ควรให้ได้รับผลเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ เช่น งดเที่ยว/หักคำขมม ชั่วคราว เลี่ยงการลวงโทษด้วยความรุนแรง

7. ให้ความมั่นใจและให้เด็กรู้สึกปลอดภัย วางใจได้ว่าสุดท้ายไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น.. ขอให้ออกและเราพร้อมจะช่วยแก้ปัญหา (บอกแล้วทำตามที่พูดไม่ลวงโทษด้วยความรุนแรง ไม่ลอมแพ หรือ ตัดทวงปล่อยวัด)

